

Ehdotus merivedellä vesitettävän kalanviljelylaitoksen rakentamista Iin Pitkäniemeen koskevan selvitys-, tutkimus- ja koetoiminnan suorittamisesta

1. Hanke

Kalataloussäätiön aloittaessa 1960-luvun alussa Iijoen kalанhoitovelvoitteiden määräämisen edellyttämiä tutkimuksia, joiden yhteydessä jatkettiin Pohjois-Suomen keskuskalanviljelylaitoksen paikan hakemista, selviteltiin mahdollisuksia rakentaa pumpattua merivettä käyttävä kalanviljelylaitos. Hankkeesta luovuttiin jo ennen suunnitteluvaihetta siksi, että asiantuntijat pitivät tuolloin veden pumppaamista liian riskialttiina menetelmänä. Kalataloussäätiön jouduttua vuoden 1978 alussa lopettamaan toimintansa Iijoella olen laatinut Iin kunnalle ja kalastuskunnille (Etelä-Iin, Pohjois-Iin ja Olhavan kalastuskunnat) joukon vaelluskalojen hoitoa koskevia alkusuunnitelman luontoisia papereita, joissa merivettä käyttävä kalanviljelylaitos on ollut uudelleen mukana.

Tässä esitettyvä ehdotus selvitys-, tutkimus- ja koetoiminnan suorittamisesta merivettä käyttävää kalanviljelylaitosta koskevan hankkeen ensimmäisenä vaiheena poikkeaa em. aikaisemmassa alkusuunnittelusta siten, että nyt olisi pääpaine Perämeren pohjoisosaan laskevien jokien (Oulujoki, Kiiminginjoki, Iijoki, Simojoki, Kemijoki ja Tornionjoki tai osa näistä) vaelluskalkantojen ja niiden osakantojen geeniaineksen säilyttämisessä, "rodunjalostuksessa" ja mädin hankinnassa. Istukastuotanto kuului silti mukaan jo siitäkin syystä, että emokaloiksi kasvattavat kalat olisi valittava suuresta määristä erikoismenetelmin alkukasvatettuja poikasia, joista pääosa tulisi käytetäväksi istukkaina. Kalalajeista ovat mukana lohi, meritaimen, vaellussiika ja merellinen harjus.

Merivesilaitoksen paikaksi esitetään kunnallisneuvos Uuno Paason ehdottamaa n. 7 km Iijoen suusta etelään sijaitsevaa Pitkäniemeä, missä mahdollisesti saadaan käytettäväksi meriveden lisäksi myös pumpattua pohjavettä mädin hedelmöitystä, parhaassa tapauksessa myös mädin haudontaa ja poikasten syömään opet-

tamista varten. Alueella on suoritettu alustava vaakitus ja maanlaatujen selvitys sekä meriveden laadun analysointia. Pohjois-Suomen keskuskalanviljelylaitos on kesästä 1983 lähtien harjoittanut lupaavin tuloksin laitospaikan lähellä Praavanlahdella lohen ja meritaimenen poikaskasvatuksen koetoimintaa.

Alunperin oli tarkoituksesta, että - jos viljely- ja istutustulokset tästä edellyttäisivät - Pitkäniemen laitos tuottaisi istutuspoikasia Iijoen voimalaitosten kalанhoitovelvoitteiden meri-istutuksia varten. Todennäköisenä menetelmänä pidettiin lohen ja taimenen poikasten alkukasvatusta "makealla" vedellä ja niiden siirtämistä sitten Pitkäniemeen istutuskokoisiksi kasvattamista varten. Toisena tarkoituksesta oli, että Iin jakokunnat käyttäisivät mm. Pitkäniemessä osan niille maksettavista Iijoen kalataloudellisten vahinkojen korvausvaroista merellisten vaelluskalojen istukastuotantoon, missä kiinnitettäisiin erityistä huomiota istukkaiden laatuun, mm. riittävän suureen kokoon. Kolmas tarkoitus oli, että Pitkäniemeen sijoitettaisiin lohen, meritaimenen, vaellussiian ja merellisen harjuksen emokalakasvatus sekä samojen lajien saaliskalojen säilytys mädin-hankintaa varten ja saaliskalojen hoito ensimmäisen lypsyn jälkeen laitosemokaloina. Eri yhteyksissä on neuvoteltu siitä, että mädin-hankintaa ja siihen liittyvä ko. kalalajien geeniaineksen säilyttämistä ja "rodunjalostusta" koskevat tehtävät Pitkäniemessä otettaisiin Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen toimintaohjelmaan. Sitä, mitä jokia Iijoen lisäksi tämä toiminta koskisi, ei aikaisemmin ole yksityiskohtaisesti käsitelty.

Näitä aikaisempia kaavailuja on sitten jouduttu muuttamaan Pohjolan Voima Oy:n ratkaistua Iijoen merellisten istukkaiden hankinnan toisella tavalla ja Iin jakokuntien menetettyä istukastuotantoa varten tarkoitettun osuuden korvausvaroistaan. vuonna 1983 näille (ennakkomaksuille) määrättiin 50 % vero, mistä on valitettu lääninoikeuteen. Lisäksi vesiylioikeus antoi 1984 päätöksen, jossa näille jakokunnille maksettavia korvauksia pienennettiin n. 30 %:lla. Tästä päätöksestä jakokunnat aikovat valittaa Korkeimpaan oikeuteen.

Näiden verotusta koskevien päätösten jälkeen on epävarmaa,

voidaanko Iin kalastuskuntien istukastuotanto-ohjelmaa toteuttaa typistetynäkään. Iin kunta, joka omistaa Pitkäniemestä n. 18 ha, ja Etelä-Iin jakokunta (omistus 2 - 3 ha) ovat tässä tilanteessa kuitenkin valmiit neuvottelemaan Pitkäniemen käytöstä Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen toimesta toteuttavassa ohjelmassa, joka koskisi mainittujen vaelluskalalaisten geeniaineksen säilyttämistä, "rodunjalostusta" ja mädinhankeitaa sekä istukastuotantoa.

Pitkäniemen laitoshanke poikkeaa tavallisesta sisävesilaitosta koskevasta hankkeesta mm. siten, että meriveden käytön vuoksi laitoksen suunnitteluun kuuluu ehdottomana edellytyksenä suunnitelman toteuttamiselle poikkeuksellisen laajan tutkimus- ja koetoiminnan suorittaminen.

Laitoksen toimintasuunnitelmaa ei voida laatia pelkästään kalatalouden asiantuntijain toimesta, sillä laitoksen pätehtävän - vaelluskalojen geeniaineksen säilyttämisen ja "rodunjalostuksen" - ohjelma on laadittava ja toteutettava yhteistyössä genetiikan ja rodunjalostuksen asintuntijoiden kanssa. Tästä syystä tässä selostuksessa esitetään menetelmiä ja ehdotuksia mm. saalis- ja laitosemokalojen hankinnasta ja hoidosta, mutta ei siitä, millä perusteilla hedelmöitykseen käytettäväät naaras- ja uroskalat kulloinkin valitaan. Siitä, kuuluvatko spermapankki, geenimanipulointi jne. tähän asiaan, en ole pätevä tekemään esityksiä.

Pitkäniemen merivesilaitoksen tehtäviin kuuluisi laitosalueen ulkopuolella hoitaa luonnonravinto- ja lisäruokintalammikkoita, myrkytyslampiejä sekä lohen ja meritaimenen koski- ja puroistutuksia. Näitä käytettäisiin lähinnä hoitolajien poikaskasvatuksessa ennen poikasten siirtämistä Pitkäniemeen istutus- ja emokaloiksi kasvattamista varten.

2. Meriveden käytön perustelut

Ilman etä olisi käytettävissä yksiselitteistä näyttöä siitä, että jokikutuinen merellinen vaelluskala olisi emokalakasvatuksen kysymyksessä ollessa kasvatettava fysiologisin ja geeneettisin perustein ehdottomasti merivedessä, monet tiedot,

mm. meressä kasvaneiden lohien ja taimenien mädin suuri koko, viittaaavat meriveden edullisuuteen. Toinen tärkeä näkökohta on, että mädin hankintaa varten säilytettävä saaliskalat säilyvät paremmin terveinä merivedessä. Tämä on tärkeä näkökohta myös siksi, että parhaat saaliskalat olisi voitava säilyttää ensimmäisen lypsyn jälkeen laitosemokaloina tulevien vuosien mädin hankintaa varten. Näinkään menettelemällä ei ole varmaa, miten kauan harvinaisiksi käyneiden tai tuhoutuneiden osakantojen palauttaminen kestää, ja onnistuuuko kaikkien entisten osakantojen palauttaminen tämänkään menetelmän ja emokalakasvatuksen avulla. Toisaalta taas merellisten saaliskaloja ja niiden mädin sisävesiin siirtämiseen mahdollisesti liittyvä kalatautien leviämисvaara voi estää saaliskalojen siirron niden terveinä säilymisen kannalta parhaisiin "makeavetisiin" sijoituspaikoihin.

Istukaskasvatuksen kannalta tärkeä näkökohta on, että istukkaiden massakuolema tapahtuu kohta mereen istutuksen jälkeen. Jos merkintäkokeet osoittavat, että näin ei tapahdu tai kuolemisen on merkittävästi vähäisempää istutettaessa samaan meriveteen, missä poikaset on kasvatettu, istukkaiden merivesikasvatus saattaa parantaa ratkaisevalla tavalla istutustulosta. Istutustulos voi parhaassa tapauksessa parantua vieläkin enemmän, jos merivesiviljelyllä saadaan ikäisekseen suuria poikasia. Suurien poikasten suuri saalis näyttää lohen osalta perustuvan meripyynnin ollessa ylitechokasta nemenomaan suureen yksilösaaliiseen. Tästä on esimerkki litteenä 4.

Siltä varalta että merivedessä kasvatetut istukkaat antaisivat paremman istutustuloksen kuin sisävesilaitoksessa kasvatetut, voidaan merkintäkokeilla selvittää, soveltuuko Pitkäniemi Iijoen istukkaiden istutuspaikaksi. Sen vaihtoehdon varalta, että istutetut kalat palaisivat merivaelluksen jälkeen Pitkäniemeen eikä Iijoen suulle, Pitkäniemessä kasvatetuilla poikasilla joudutaan suorittamaan merkintäistuksia Pitkäniemen lähimerelle sekä Iijoen suulle ja sen läheisille merialueille. Parhaassa tapauksessa Iijoen velvoitteiden lohen ja meritaimen poikaset päästääsiin istuttamaan suoraan Pitkäniemestä ilman mitään kuljetusta, mahdollisesti myös ilman lohen smoltiutumisvaiheen aiheuttamia pulmia.

Jos Pitkäniemi soveltuisi istutuspaikaksi, se soveltuisi lisäksi myös muualta tuotujen lohi- ja taimensmolttien totutuspaikaksi. Melko pienellä työpanoksella olisi lisäksi selvitetävissä, voitaisiinko lohen ja taimenen istutusaikaa siirtää myöhemmäksi ja kasvattaa liian pieniä lohi- ja taimenistukkaita Pitkäniemessä muutaman viikon ajan kevätkesällä ennen istutusta. Samoin olisi selvitetävä, minkä tuloksen merivedellä kasvatettujen Iijoen meritaimenten syysistutus antaisi. Jos tulos olisi hyvä, tästä olisi se suuri hyöty, että laitoksessa vapautuisi syksyisin lammikkotiloja muualla 2-kesäisiksi kasvatettuja, syksyllä Pitkäniemeen tuotavia kaloja varten. Kalataloussäätön kokemukset eivät puolla sitä yleistä käsitystä, että meritaimenen syysistutus olisi selveltumaton menetelmä. Pienillä ja huonokuntoisilla meritaimenilla saadaan syysistutuksissa huono tulos, mutta suurilla hyväkuntoisilla istukkailla saatu tulos kilpaillee kannattavuudessa kevälistutusten kanssa.

Vaikka Pitkäniemen laitoksen pätehtävänä olisikin mädintuontato ja sen yhteydessä hoidettava geeniaineksen säilyttäminen ja "rodunjalostus", meriveden käytön tutkimuksissa olisi siis kiinnitettävä erityistä huomiota myös Iijoen vaelluskalojen istukasvasvatukseen. Laitosta voidaan käyttää myöhemin ennevässä määrässä tähän tarkoitukseen, jos merivedellä kasvatettujen poikasten laatu osoittautuu hyväksi. Tähän kuuluu myös istukkaiden suuri koko.

Iijoen voimassa olevassa kalанhoitovelvoitetta koskevassa päätöksessä (P-SVO 31.12.1979 ja KHO 23.10.1980) edellytetään, että velvoiteistutuksilla "on saatavissa aluksi pyydettäväissä olevaa kalaa" lohta 500 kg/1 000 istukasta ja meritaimenta 400 kg/1 000 istukasta. Ennakkokäsitykseni on, että nyt (1984) käytössä olevilla Iijoen velvoiteistukkaiden kasvatusmenetelmissä ei päästää velvoitepäätöksessä edellytettyyn saaliskapasiteettiin. Kun tehokkaampien menetelmien kehittäminen on välttämätöntä, meriveden käyttökelpoisuus myös istukaskasvatuksessa olisi kiireellisesti selvitetävä. Tätä tukee myös se, että kantaa "vaelluskala on kasvatettava siellä missä se istutetaankin" vastaan ei ole esitettyväissä mitään varteenotettavia biologisia tosiasioita.

3. Vaelluskalalajien osakantojen palauttaminen ja säilyttäminen

3.1. Käsite osakanta

Merilohen, meritaimenen ja vaellussiian osakannoilla tarkoittaaan tässä yhteydessä saman lajin eri aikoina merestä jokeen nousevia kantoja. Mitä aikaisemmin kala ennen joen rakentamista nousi, sitä kauempana merestä sen kutupaikat ja poikasten kasvualueet yleensä sijaittsivat. On olemassa havaintoja ja varsinkin tarinoita lohen kotipaikkauskollisuudesta; siitä, että se palaan kudulle syntymäkoskeensa tai siihen koskeen, jossa se on aikaisemmin kutenut. Samanlaisia käsityksiä tai havaintoja (jotain aikaisemmin kutenut. Samanlaisia käsityksiä tai havaintoja (jotain samalla viittaavat sukusiitoksen yleisyyteen) on myös meritaimenesta; esim. että vaelluskalajoen lisäjoilla on omat meritaimenkantansa, jotka kokenut kalamies erottaa toisistaan niiden ulkonäön perusteella. Toistaiseksi lienee kuitenkin vain vaellussiasta tehty havaintoja, jotka selvästi viittaavat siihen, että lajista olisi erityneitä osakantojen, joiden nousuminen tietynä aikana jokeen kutemaan tietyille alueille olisi perinnöllinen ominaisuus.

Sillä, että vaelluskalaji saapuu joen suun läheiselle merialueelle ja aloittaa nousunsa jokeen jo keväällä ja että nousujatkuu kauan, on - edellyttäen että kalalajin kanta on yhteen riittävän runsas - suuri merkitys ainakin joen suun ja sen läheisen merialueen sekä vapaan joen kalastukselle ja sen kannattavuudelle. Siksi osakantojen entisen ja nykyisen olemassolon selvittäminen on tarpeen sekä luonnonsuojeluun että kalatalouteen kuuluvista syistä. Sikäli kuin osakantojen on esiintynyt tai esiintyy edelleen, niiden säilyttäminen ja palauttaminisyrykset kuitenkin monimutkaistavat hoitotoimia sekä emokalojen hankinnan ja kasvatukseen että istukastuotannon osalta.

3.2. Iijoen vaellussiika

Kalataloussäätiön harjoittaessa vuodesta 1961 lähtien hoitovelvoitteena ollutta nousukalojen yliisirtoa ensin Iijoen Pahkkakosken ja sitten Kierikkikosken voimalaitoksen alapuolella, pyynnissä saatiin saaliiksi vaellussiikoja jo toukokuussa.

Tämän ensimmäisen nousun alussa vaelluskalojen pyynti ei ollut vielä käynnissä merellä joen suun edustalla eikä joella. Siian nousua jatkui sitten pitkin kesää. Taloudellisesti tärkein oli ns. lehtisiika, joka nousi suurin määrin heinäkuun loppupuolesta syyskuun puolivälin tienoille saakka. Sitten oli välikausi, jonka jälkeen uusi runsas nousu tapahtui syyskuun loppupuolella ja lokakuun alkupuolella. Nämä myöhäiset nousijat kutivat joen alajuoksulla; viimeiset niistä joen alimmissa koskilla, joihin ne nousivat joen suulta kutuvalmiina.

Vaellussiian poikaset eivät ajaudu virran mukana passiivisesti mereen, vaan uivat, käyttävät ravintoa ja kasvavat. Siten syys-lokakuussa Iijoen alimpiin koskiin lasketusta mädistä kuoriutuneet sianpoikaset joutuivat joen suulle vastakuoriutuneina, vähän kauempana kuoriutuneet jonkin verran kasvaneina jne. Kaukana merestä syntyneet vaelsivat alas 1-kesäisinä, n. 12 - 13 cm mittaisina. Näitä todettiin vielä marraskuussa. Laskeutumista jatkui ehkä vielä ensimmäisenä talvena, joidenkin hahavaintojen perusteella seuraavana kesänäkin.

1960- ja 1970-luvulla voimassa olleiden pienien maksuvelvoitteiden turvin ei voitu järjestää suurten siikamäärien pyyntiä tai ostoa avovesikauden kaikkina aikoina eikä niiden säilytystä syksyllä tapahtuvaan kutuun saakka. Lehtisiikaa tosin onnistuttiin säilyttämään mädin ja maidin lypsyä varten monina kesiinä, mutta kala- eli samalla mätimäärit olivat liian pieniä. Tuolloin ei liioin ollut tietoa siitä, että eri aikoina jooken nouseminen saattaisi olla tärkeä perinnöllinen ominaisuus, jonka säilyttämiseen olisi pitänyt käyttää varoja jotakin muuta toimintaa vastaavasti vähentämällä.

Varojen käytössä oli keskeisenä vuodesta 1966 lähtien istutuspoikasten luonnonravintoviljely. Se sai osakseen ankaraa vastustusta, ja se piti osoittaa nopeasti ratkaisevan tärkeäksi menetelmäksi ennenkuin se kielletäisiin. Tämä suunnitelma saatiin 1966 - 68 viime tingassa toteutetuksi, tosin vain 1-kesäisinä istutettavien kalalajien osalta.

Vaellussiian 1-kesäisten istukkaiden tuotannossa luonnonravintomenetelmällä käytettiin pääasiassa syys-lokakuussa jooken

nousevan siihan poikasia. Tämä osakanta, joka siis ennen Iijoen alajuoksun rakentamista laskeutui joesta vastakuoriutuneena tai pian tämän jälkeen ja nousi merivaelluksesta palattuaan jokeen syys-lokakuussa, noudatti entistä nousuaikaansa eli syksyä siitä huolimatta, että se oli istutettu joen suulle 1-kesäisenä eli samanikäisenä kuin kesällä merestä jokeen nousseet siiat olivat laskeutuneet. Tämä havainto aiheutti sitten sen käsityksen, että Iijoella oli ollut osakantoja, joiden nousuaika ja kutualueet perustuivat periytyviin ominaisuuksiin, jotka olisi kyettävä palauttamaan ja säilyttämään.

Kalataloussäätiö joutui antamaan perusteluna velvoitevarojen käytölle Iijoen luonnonravintolammikoiden rakentamiseen ja hoitoon arvion vaellussiian 1-kesäisten poikasten meri-istutuksilla aikaansaatavasta saaliista. Säätiön Porlan kalanviljelylaitoksessa Lohjalla harjoittamassa ja parissa muussa luonnonravintoviljelyssä saatujen tulosten sekä Kalamiehet ry:n jäsenistön keskuudessa suoritetun kirjeellisen tiedustelun (keskenään erittäin ristiriitaisten) tulosten ja "vapaan harjinnan" perusteella saalisarviona esitettiin 50 kg/1 000 1-kesäistä istukasta.

Arvio 50 kg/1 000 1-kesäistä on myöhemmin osoittautunut tässä tapauksessa tarkoitukseenmukaiseksi. Tämänsuuruinen saalis riittiäsi Iijoen luonnontilan aikaa vastaavan merellisen saaliskapasideein ylläpitämiseen, jos istutukset olisivat riittävän runsaita. Iijoen suulla ja sen läheisellä merialueella 1-kesäisten istutuksesta ei ole kuitenkaan ollut vastaavaa hyötyä. Saalis on kylläkin istutusmäärin nähdyn niin hyvä kuin uskallettiin odottaa, mutta se koostuu aivan liian yksipuolisesti syys-lokakuussa jokeen nousevasta kannasta. Siksi taloudellisesti kannattavan sianpyynnin kausi kestää Iijoen suulla ja sen läheisellä merialueella nykyisin vain muutamia viikkoja ja osuu syys-lokakuuhun. Tähän aikaan nousevan sian laatu syömäkalana on kutuajan läheisyyden vuoksi huonompi kuin ns. lehtisialla, ja lisäksi siikasaalis saadaan muutenkin runsaan siantarjonnan aikana.

Iijoen vaellussiian entiset osakannat olisi siis palautettava, jos se on mahdollista, ja säilytettävä erikoistoimenpitein.

Sikäli kuin entisiä osakantoja ei enää löytyisi, olisi harkittava, pyritääkö niitä palauttamaan käyttämällä istukaskasvatuksessa Iijoen lavaretus-tyyppistä asukassiikaa tai jonkin muun joen (Tornionjoen?) kesällä nousevia kantoja.

3.3. Iijoen lohi ja meritaimen

Iijoen lohesta ei liene olemassa sellaisia tietoja, ei ainakaan tässä mielessä käsiteltyjä tietoja, jotka viittaaisivat osakantojen perinnöllisiin eroavaisuuksiin yhtä selvästi kuin on voitu päätellä vaellussian osalta sen istutushoidon yhteydessä. Tämä kysymys olisi lohen ja myös taimenen ja vaellussian osalta selvitetävä merkintäkokein hankkimalla emokaloja avovesikauden eri aikoina, haastattelemalla entisiä ja nykyisiä kalastajia ja kalan ostajia, organisoimalla saaliskirjanpidon sekä tarkastamalla Kalataloussäätiön vanhat aineistot.

Ilman aikaa viepää aineistojen tarkastusta en voi esittää perusteltua arviota Iijoen lohen osakantaehdokkaista. Iijoen meritaimenesta on sensijaan tietoja, jotka viittaavat selvemmin osakantojen esiintymisen mahdollisuuteen. Yliiirtopyynnin yhteydessä todettiin, että taimen aloitti nousunsa Iijokeen keväällä jo ennen kuin joessa ja joen suun edustalla voitiin harjoittaa kalastusta. Nousua jatkui sitten hajanaisena koko kesän. Syyskesällä ja syksyllä jokeen nousi aina 7 kg painoisin asti taimenia, jotka eivät kuteneet samana syksynä. Ei tiedetä, aiheutuiko martojen taimenten jokeen nousu siitä, että tässä olisi kysymys tietystä osakannasta. Sama ilmiö tunnetaan myös Kemijoella. Muunmuassa Inarin Lapissa taas tiedetään järvitaimenen voivan pitää kutemisessa väli vuoden.

Siellä täällä Iijoella kerrottiin talvikkosioista ja -taimenista. Näillä tarkoitettiin hyväkuntoisia kaloja, joita saatiin jonkin verran talvipyyynnissä. Tällaiset taimenet saattoivat olla martoina syksyllä jokeen nousseita.

Meritaimenta kalastettiin ennen joen rakentamista ja kalastetaan edelleenkin joen suun läheisellä merialueella syys-lokuussa. Siitä, oliko ja onko näissä kaloissa mukana martojia, ei tiettävästi ole muistiin merkityjä tietoja.

3.4. Iijoen suun lähimeren harjus

Merellisestä harjuksesta, joka ei ollut Kalataloussäätiön tutkimusten kohteena, ei ole paljon muuta tietoa kuin että se on jyrkästi vähentynyt Iijoen alajuoksun tultua rakennetuksi. Ei ole tietoa myöskään siitä, saattaisiko harjuksesta olla osakantoja. Hoidon kohteiksi olisi Iijoen suualueiden osalta otettava aluksi kaksi kantaa, Iijoen suun lähimeren harvinaiseksi käynyt ja Krunnien saarten kanta.

3.5. Iijoen merellisten vaelluskalalajien palautettavat ja säilytettävät osakannat

Toistaiseksi Iijoen merellisten vaelluskalalajien lohen, meritaimenen ja vaellussiian osakantojen palauttamisyrityksissä ja säilyttämisessä voitaisiin käyttää osakantaehdokkaiden jaottelussa seuraavia jokeen nousemisen aikarajoja, jotka olisi myöhemmin tarkistettava kunkin lajin osalta:

Nousuaika Huom.

Talvi - 15.6.	Vaellussiika = kevätsiika
16.6. - 25.7.	" = kesäsiika
26.7. - 15.9.	" = lehtisiika
16.9. - talvi	" = syysssiika

Lisäksi syyskesällä ja syksyllä martoina jokeen nousua yrittävät sekä syksyllä joen suun läheiseltä merialueelta saatavat meritaimenet olisi kumpikin erikseen säilytettävä toistaiseksi omina osakantaehdokkainaan.

3.6. Muiden jokien osakannat

Muilla joilla, joiden vaelluskalakantojen hoidossa Pitkäniemen laitos voisi toimia, olisi suoritettava osakantaehdokkaiden selvitys. Kiiminginjoen ja Simojoen vielä olemassa olevia vaelluskalakantoja ja niiden mahdollisia osakantoja olisi tehokkaasti suojeltava. Jos Oulujoen hoitovelvoitteissa nykyisin käytetään merelliset vaelluskalakannat on katsottava sekakannoiksi, olisi geneettisillä ja rodunjalostukseen liittyvillä perusteilla

la selvitettävä Iijoen mahdollisten osakantojen käytön tarkoituksenmukaisuus tai soveltumattomuus Oulujoen velvoiteistutuksissa. Jos Iijoen osakantojen käyttö Oulujoen sualueiden istuksissa olisi tarkoituksenmukaista, tästä menettelystä voisi olla sekä hyöty, että emokalojen kasvatuksessa voitaisiin pitkäniemessä käyttää normaalikokoisia lammikoita.

Merellisen harjuksen suhteen olisi ratkaistava, pyritäänkö palauttamaan ja säilyttämään jokien entiset harjuskannat vai olisiko ainakin joltakin osin hoidettava "yleisharjusta".

4. Emokalakasvatuksen vältämättömyys ja "luonnonvalinnan" keinotekoinen soveltaminen

4.1. Saaliskalojen käyttö emokaloina

Oulujoesta, Iijoesta ja Kemijoesta ei ole enää pitkiin aikoihin vaeltanut mereen "luonnossa" syntyneitä ja kasvaneita vaelluskalojen poikasia. Näiden jokien suille merivaellukselta palaavat vaelluskalat ovat käytännöllisesti katsoen kaikki entisiä laitospoikasia. Lohen osalta on vielä todettava, että merivaellukselta joen suulle palaavat kalat eivät todennäköisesti edusta kuin pieneltä osin istutuspoikasten parhaimmistroa. Viime vuosina merellä harjoitettu lohenpyynti on niin ylmitoitettua, että se karsii tehokkaasti parhaat eli käytännössä nopeakasvisimmat yksilöt. Sikäli kuin tällaiset lohikannat eivät jo ole selvästi degeneroituneita, ne ovat ainakin vakavassa degenerointumisen vaarassa.

Kalastus ei ole vaikuttanut samalla tavalla meritaimeneen ja vaellussiikaan. Rakennettujen jokien sualueilta saatavat meritaimenet ja vaellussiitat ovat kuitenkin lohen tavoin istutuskaloja. Siksi saalistaimenten arvo mädinhankeissa ei vastaa luonnonkudusta peräisin olevien saaliskalojen arvoa.

Näistä syistä olisi pyrittävä siihen, että sekä mädintuotantoa varten käytettävät saalislohet, siiat ja -taimenet että samojen lajien laitosemokalat kasvatettaisiin poikasvaiheessa mahdollisimman luonnonmukaisilla, "luonnonvalinnan" mahdollistavilla menetelmillä. Parhaat poikaset valittaisiin mädintuotan-

toa sekä geeniaineksen säilyttämis- ja rodunjalostusohjelmaa varten. Osa näistä kasvatettaisiin laitosemokaloiksi. Muut erikseen valitut poikaset istutettaisiin erityisellä emokalamerkillä merkittyinä. Mikäli viimeksi mainittu ryhmä saadaan riittävän suureksi ja saaliina saatujen emokalamerkittyjen palautus hyväkuntoisina laitokselle riittävän tehokkaaksi, mädin ja maidin lypsyä varten olisi käytettävissä sekä eräänlaisten luonnonvalinnan poikasvaiheessa läpikäyneitä laitosemokaloja että saman vaiheen poikasvaiheessa läpikäyneitä ja siten meressä luonnonvalinnan kohteena olleita saalisemokaloja.

4.2. Emokalojen luonnonmukaista jäljittelevä kasvatus poikasvaiheessa

Saalis- ja laitosemokaloiksi tarkoitettut vaelluskalat olisi poikasvaiheessa valittava luonnonravinto- ja lisäruokintamene-telmällä kasvatetuista poikasista esim. sitten, että ensimmäinen kesä hoidettaisiin luonnonravintoviljelyllä ja jatkokasvatus 2-kesäiseksi tai 2-vuotiaaksi lisäruokintaviljelyllä. Parhaat poikaset valittaisiin sitten emokalaehdokkaaksi - laitos- ja saalisemoksi - ja muut käytettäisiin istutuksiin. Emokalaehdokkaista osa merkittäisiin emokalamerkillä ja istutettaisiin ja muut kasvatettaisiin emokaloiksi Pitkäniemessä karsimalla huonot yksilöt vielä pois kasvatuksen aikana.

Lisäruokintalammikoita olisi saatava sekä Pitkäniemen laitokseen että sisävesialueelle. Lisäksi olisi hankittava joitakin myrktyslampia vaellussiikaa ja merellistä harjusta varten. Näiden menetelmien lisäksi olisi pyrittävä istuttamaan ko. kalastuskuntien kanssa asiasta sopimalla lohen ja meritaimenen poikasia vaelluskalajokien ja niiden lisäjokien koskiin ja puroihin. Samoin olisi selvitettyvä, voitaisiinko samaa menetelmää käyttää mereen laskevien pikkujokien ja purojen koskialueilla; mahdollisesti myös kunnostamalla niitä tätä tarkoitusta varten.

Näiltä koski- ja purovesiltä lohia ja meritaimenia kalastettiin 2- tai 3-kesäisinä. Osa saaliiksi saaduista poikasista kuljetettaisiin Pitkäniemen laitokseen emokaloiksi kasvatusta varten ja osa seuraavana keväänä emokalamerkeillä merkittyinä istutettaviksi. Mikäli näitä poikasia saataisiin saaliiksi

koskista ja puroista enemmän kuin em. kahteen tarkoitukseen tarvittaisiin, ne voitaisiin päästää takaisin pyyntiveteen omalla erikoismerkillään merkittyinä. Näin menetellen voitaisiin aikanaan saada saaliiksi myös sellaisia lohia ja meritaienia, joihin luonnonvalinta on vaikuttanut sekä poikasvaiheessa että merivaelluksen aikana.

5. Emokalojen kasvatus ruokintamenetelmällä Pitkäniemen laitoksessa

5.1. Emokalarehujen kehittäminen

Eri menetelmillä alkukasvatettujen poikasten kasvatuksessa emokaloiksi ja sukukypsyyden saavuttamisen jälkeen Pitkäniemen laitoksessa joudutaan käyttämään ruokintamenetelmiä. Keskeinen kysymys tässä toiminnassa on rehun laatu, jos merivesi osoittautuu - kuten on syytä uskoa - tarkoitukseen soveltuvaksi. Niin pitkällä kuin kalarehujen tutkimus- ja kehittämistoiminta onkin, Pitkäniemen laitoksen toimintaan olisi liittettävä erikoisasantijoiden johdolla suoritettava emokalojen kasvatusrehujen tutkimus- ja kehittämishojelma kutakin hoitokalalajia - lohi, meritaimen, vaellussiika ja merellinen harjus - varten. Tässä ohjelmassa olisi kiinnitettävä huomiota myös vuodenajan (veden lämpötilan) rehun laadulle asettamiin vaatimuksiin sekä sukukypsien kalojen osalta mädin laadun ja määrän riippuvuuteen rehun laadusta.

5.2. Emokalalammikot ja mädintuotanto

Hoidon kohteina olevista kalalajeista ei ole sellaista yleistä eikä erityisesti Iin olosuhteita vastaavaa tietoa, jonka perusteella voitaisiin tehdä merivesiviljelyä varten tarkat laskemat lammikkotarpeesta, kunkin lajin mädintuotannon alkamisiästä ja kestosta, kalojen kasvusta, tilan tarpeesta ja mädintuotannon suuruudesta. Siksi näistä kysymyksistä seuraavassa esittävät luvut ovat vain summittaisia.

Kun laitos kasvattaa usean joen emokalakantoja useasta kalalajista ja näistä vielä eri osakantoja, tästä aiheutuu erityisiä probleemoja. Olisi tarkoituksenmukaista ja käytännöllistä työ-

tä helpottavaa, jos yhden joen kunkin kalalajin jokaisen osakannan yhtä ikäluokkaa varten olisi oma lammikkonsa. Näin tiettyä parvea ja ikäluokkaa edustavan naaraan mäti voitaisiin hedelmöittää haluttua ikäluokkaa edustavan uroskalan maidilla ilman emokalojen laajaa lajitteluoeratiota. Näin meneteltäessä probleemana olisi kuitenkin se, että lammikoiden pääosan pitäisi olla pieniä, ts. emokalojen pitäisi viihtyä pienissä lammikoissa. Siltä osin kuin pienet lammikot eivät soveltuisi tarkoitukseen, eri osakantoja tai saman osakannan eri ikäluokkia jouduttaisiin pitämään samoissa lammikoissa jonkinlaisilla merkeillä tunnistettavina. Tämä pulma suurenisi toiminnan alkuperäillä tunnistettavina.

Seuraavassa on edellytetty, että niinkin pieniä lammikoita kuin 24 m^2 (pystyseinäinen) ja 60 m^2 voitaisiin käyttää emokalasvatuksessa. Kolmatena kokona on 120 m^2 . Sikäli kuin 24 m^2 tai 60 m^2 osoittautuvat liian pieniksi, seuraavassa (liite 1, taulukot 1 - 11) esitettyä luvut vastaavat lammikon neliömäärän suuruista osuutta isommasta lammikosta tai samankokoista räntälastyyppiä. Lisäprobleemana on vielä se, että käytettävien alataiden tai lammikoiden olisi sovelluttava myös saaliskalojen säilytykseen kutuaikaan asti ja tämän lisäksi myös istuksen kaskasvatukseen siinä tapauksessa, että emokalasvatuksen tarve myöhemmin vähenisi osakantojen vahvistuessa ja saaliskalojen emokaloina käytön lisääntyessä.

Taulukot

Liitteen 1 taulukot 1 - 5 tarkoittavat lohen, 6 - 7 meritaimen, 8 - 9 vaellussiian ja 10 merellisen harjuksen emokalasvatusta Pitkäniemessä ruokintaviljelyllä edellä kohdissa 4.1. - 4.2. mainituilla menetelmillä hoidettavan alkukasvatuksen jälkeen. Taulukoissa on käytetty seuraavia kalamääriä kg/m^2 :

ikä	lohi	meritaimen	vaellussiika	harjus
4-kes.	4,5 kg	6 kg	3,8 kg	
5-kes.	5 kg	7 kg	4,6 kg	
6-kes.	7 kg	7,5 kg	5,4 kg	
7-kes. ja vanhempi	8 kg	8 - 9 kg	6 kg	
4 ... 10 v				2,5 ... 7 kg

Mätimäärität lohi- ja taimennaaraan kiloa kohti on oletettu pie-nehköiksi, lohella 1.100 kpl/kg ja taimenella 1.300 kpl/kg. Vaellussiialla ja harjuksella vastaavat luvut ovat 15.000 kpl/kg ja 8.000 kpl/kg.

Porrastaulukoissa 1 (lohi 60 m^2 ja 120 m^2 lammikoiissa), 6 (me-ritaimen 60 m^2 lammikoiissa), 8 (vaellussiika 24 m^2 lammikoiissa) ja 10 (merellinen harjus 24 m^2 ja 60 m^2 lammikoiissa) uuden emokalaikäuokan kasvatus on edellytetty aloitettavaksi joka vuotena. Näistä (tai varsinaisesti todellisia tuloksia vastaan- vista samanlaisista taulukoista) voidaan laatia taulukot har- vemmin aikavälein aloitettavaa emokalakasvatusta varten. Tästä ovat esimerkkeinä porrastaulukot 2, 3 ja 4. Kaikissa taulukoissa (1 - 11) on edellytetty, että koiraiden määrä naaraiden määrään verrattuna on aluksi tavanomaista huomattavasti suurempi.

Jos katsotaan, että 50 kutuparia kustakin osakannasta riittää, lohiemokaloja (yhdessä lammikossa aina yhden osakannan yksi ikäuokka ja lisäksi saaliskaloja) voitaisiin tilan riittävyyden puolesta kasvattaa 60 neliömetrin suuruisissa lammikoiissa (yhdistelmätaulukko 5, kohta 3) aloittamalla uuden ikäuokan kasvatus joka toisena vuotena. Kutuparien määrä olisi mahdolli- sesti riittävän suuri vielä aloitettaessa joka kolmantena vuotena samankokoisisissa lammikoiissa (taulukko 5, kohta 4) tai 24 m^2 suuruisissa lammikoiissa aloitettaessa joka vuotena (tau- lukko 5, kohta 1).

Nämä luvut - niin summittaisia kuin ne ovatkin - osoittavat sen, että harvinaisiksi käyneiden osakantojen kasvatuksen aloitus joka vuotena, mikä geneettisistä syistä (samasta osakannasta samanaikaisesti monta mätiä ja maitia tuottavaa ikäuokkaa)

olisi mahdollisesti tarpeellista, edellyttäisi pienentävien lammikoiden tai muiden pienentävien alataiden käyttöä emokalakasvatuksessa. Pieniäkin lammikoita käytettäessä jouduttaisiin niiden osittaiseen hukkakäyttöön, jos ikäluokan yksilömäärä jäisi taulukoissa esitettyä pienemmäksi.

On siis ilmeistä, että olisi otettava käyttöön sellaiset emokalojen merkintämenetelmät, jotka sallisivat ilman virheiden vaaraa eri osakantojen tai ikäluokkien pitämisen samoissa lammikoisissa.

Meritaimenella (taulukot 6 - 7), vaellussiialla (taulukot 8 - 9) ja harjuksella (taulukko 10) pienentävien lammikoiden tarve tai vastaavasti toisistaan erillään pidettävien osakantojen ja ikäluokkien sekoittamispakko on vielä suurempi kuin lohella, jolla on näistä suurimmat mätimunat. Tietämäni mukaan näistä neljästä lajista ainakin siiasta voidaan etukäteen otaksua, että se viihtyisi niinkin pienessä pystyseinäisessä lammikossa kuin 24 m^2 .

Yhdistelmätaulukossa 11 on esitetty eräs esimerkki näiden neljän kalalajin mädintuotannosta em. suuruisissa lammikoisissa tai lammikko-osuuksissa. Vaikka lammikoista osa olisikin aina puhdistettavana ja steriloitavana, lammikoiden tarve olisi tässä käytettyjen tuotantolukujen mukaan yhtä vaelluskalajokea kohti niin pieni, että laitoksen toiminta voisi pientä ohjelmaa toteutettaessa osoittautua varsin kalliiksi sekä perustamiskustannusten etä vuotuisten kulujen osalta. Siksi näyttää tarkoituksemukaiselta, että mädintuotantoa koskevat ohjelmat käsitteisivät useiden jokien vaelluskalakantoja tai että mädintuotannon lisäksi harjoitettaisiin suhteellisen laajamittaisista istukastuotantoa.

Taulukoissa esitettyyn nähden on vielä todettava, että jos urosemokaloja pidetään yleistä tapaa noudattaen vähemmän kuin naaraita, lammikoiden kalamäärä pienenee vastaavasti. Taulukoissa on edellytetty lohi-, taimen- ja harjuskoiraita olevan suunnilleen yhtä monta kuin naaraita. Vaellussiilioista on n. 60 % edellytetty olevan naaraita.

6. Kalanviljelylaitos

Liitteenä 2 on lyijykynäpiirros laitoksen yhdestä mahdollisesta toimintaperiaatteesta. Se ei ole mikään alustavakaan suunnitelma; sellaisen laatimista varten tarvitaan toiminta-suunnitelma ja riittävästi tietoja lammikoiden rakentamismahdollisuksista Pitkäniemen eri osissa. Piirroksesta puuttuu eräs yksityiskohta: Johonkin sopivan lahteen olisi rakennettava moottoriveneen lyhyt tuloväylä ja sen yhteyteen ryhmä altaita tai pieniä pysteinäisiä lammikoita, joihin mereltä tuotavat saalisemokalat voitaisiin siirtää suoraan veneestä.

Piirroksessa esitetyn toimintaperiaatteen mukaan ruokintalammitkot (tässä 24 m^2 , 60 m^2 ja 120 m^2) olisivat ylimpinä. Niistä poistovesi johdettaisiin $1\ 000 - 1\ 500\text{ m}^2$ suuruisiin luonnonravinto-, puhdistus- ja lisäruokintalammiikoihin tai osaan näistä, jos muita tämänsuuruisia lammikoita vesitettäisiin puhtaalla merivedellä. Kaikki jätevedet, myös esipuhdistetut asuma- ja allashallivedet, johdettaisiin lopulta suurten puhdistus- ja luonnonravintolammikoiden (tässä 0,5 ja 2 ha) kautta mereen.

Ideana tässä järjestelyssä olisi jätevesien puhdistaminen ja niiden ravinteiden hyödyntäminen lammikkomenetelmällä. Venen viipymäksi voidaan ennen asian tutkimista olettaa 24 tunnia puhdistuslammikon koosta riippumatta.

Jää erikseen selvitettäväksi, mitkä kalalajit soveltuisivat istukaskasvatukseen jätevesien puhdistuslammikoiissa, ja soveltuuko tähän mitkään laitoksen varsinaisista hoitolajeista. Vanhastaan jätevesipitoisiin puhdistuslammikoihin sopivina lajeina pidetään ainakin kuhaa, lahnaa, karppia ja haukea.

Liitteenä 3 on kaaviopiirros vanhasta menetelmästä, jolla kalanpoikasten ravintoeläinten tartuntapintaa lisätään kiinnittämällä pohjaan lautoja (chut kantti alas päin). Lautojen on oltava vanhoja "kasettuneita" ja myrkkyttömiä. Niitä sijoitetaan aina yksi paikkaansa. Tätä menetelmää olisi ensin kokeiltava luonnonravinto- ja lisäruokintaviljelyyn sekä puhdasta että jätevesipitoista vettä käytävissä $1\ 000 - 1\ 500\text{ m}^2$ lammikoissa; sekä merivedellä että "makealla vedellä". Menetelmää ei

liene käytetty merivedellä vesitettävissä lammikoissa. Omien muistiinpanojeni mukaan (Baijerissa 1958) sen ilmoitettiin purovedellä vesitettäessä "voivan moninkertaistaa" sisävesien taimenen luonnonravintoviljelyn tuloksen. Jos näin kävisi, menetelmällä voisi olla merkitystä mm. emokalakasvatuksen poikasvaiheessa.

Pohjois-Suomen keskuskalanviljelylaitoksen Praavanlahdella Pitkäniemen pohjoispuolella harjoittama lohen ja meritaimenen poikaskasvatuksen koetoiminta antanee pian perusteet sen arvioimiselle, voitaisiinko näiden lajen istukaskasvatus allashallissa, merikasseissa ja ulkoaltaissa ottaa Pitkäniemen laitoksen ohjelmaan. Lisäksi tarvittaisiin tieto siitä, soveltuuko sama menetelmä esikesäisten ja 1-kesäisten vaellussiikojen ja merellisten harjusten kasvatukseen.

Erilaiset Pitkäniemen n. 20 ha laajuisen alueen käyttöä koskevat kaavailut osoittavat, että jos suuria (0,5 ha ja suurempia) puhdistuslammikoita käytetään, alueelle ei sovi 1 000 - 1 500 m^2 suuruisia luonnon- ja lisäruokintalammikoita riittävästi monien jokien merellisten vaelluskalalajien (useiden osakantojen) alkukasvatusta varten. Kun emokalojen alkukasvatus näillä menetelmillä olisi kuitenki pidettävä tavoitteena, Pitkäniemessä voitaisiin tällä menetelmällä kasvattaa lähinnä Iijoen osakantoja, jos pikkupoikasten merivesikasvatus merivedellä osoittautuu päteväksi menetelmäksi. Muiden jokien osakantoja voitaisiin kasvattaa 1-kesäisiksi, 2-kesäisiksi tai 2-vuotiaaksi sisävesilammikoissa kaukanakin Pitkäniemestä, minkä jälkeen ne tuotaisiin Pitkäniemeen emokaloiksi kasvattamista varten.

7. Toimenpiteet

Sitä, että Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos ryhtyi toteuttamaan laitoshanketta Pitkäniemessä, ei voitane tehdä päätöstä ennenkuin on ratkaistu, mikä ohjelma laitoksessa olisi toteutettava, ja selvitetty, soveltuuko Pitkäniemi tähän tarkoitukseen. Tämä selvitys käsittää laajan tutkimus-, koetoiminta- ja suunnitteluoohjelman, jonka yksityiskohtainen suunnitelma olisi laadittava siinä tapauksessa, että hankkeen ensimäistä vaihetta ryhdytään toteuttamaan.

Aluksi olisi ilmeisesti päättävä siitä, ryhtyykö tutkimuslaitos tarvittaviin selvitystoimiin. Jos päätös on myönteinen, Pitkäniemen käytöstä olisi neuvoteltava ja tehtävä sopimus Iin kunnan ja Etelä-Iin jakokunnan kanssa, laadittava tarvittavien tutkimus-, koetoiminta- ja suunnittelutöiden ohjelma sekä perustettava suunnitteluryhmä hoitamaan asiaa niin pitkälle, että voidaan päättää laitoksen rakentamisesta tai rakentamatta jättämisestä.

Edellä eri kohdissa käsitellyissä kysymyksissä on kuitenkin mukana sellaisia, jotka olisi selvitetävä siitä riippumatta, rakennetaanko merivedellä vesitettävä kalanviljelylaitos. Tällaisisia joka tapauksessa kiireellisiä tehtäviä ovat lähinnä seuraavat:

- Perämereen laskevien jokien vaelluskalalajien osakantöjen ja niiden toteamismenetelmien selvittäminen, saalisemokalojen tallentaminen ja osakannoittain tapahtuvan mädin hankinnan organisoiminen.
- Eri jokien kalанhoitovelvoitteissa meri-istutuksiin käytettävien vaelluskalakantojen alkuperän selvitys.
- Sopimukset lohen ja meritaimenen pikkupoikasten istuttamisesta valittuihin koskiin, lisäjokiin ja -puroihin sekä mereen laskeviin pikkujokiin ja puroihin ja tällaisten istutusten suorittaminen.
- Vaelluskalojen emokalakasvatuksen alkuvaiheessa käytettävien luonnonravinto- ja lisäruokintalammikoiden hankinta.
- Vaelluskalojen poikasten lisäruokintaviljelyn koetoiminta.
- Emokalamerkkien suunnittelu ja valmistaminen (koskissa ja puroissa kasvaneet poikaset, saalisemokalat, parhaat istukkaat, eri osakannat jne).
- Kalamerkintöjen tulosten selvitys Perämereen istutettavan lohen ja meritaimenen osalta: istukkaan koon vaikutus kokonaissaaliiseen, saaliiseen osa-alueittain ja Suomen kokonaissaaliiseen; istutusajan vaikutus.
- Muualta tuotujen lohi- ja meritaimenistukkaiden totutuskokeilut merivedessä (esim. Praavanlahdella altaissa tai merikasseissa) ja näin totutettujen istukkaiden kotipaikkauskollisuuden selvitys merkinnöillä.

TAULUKKO 4 .

Varttuneissa kaloissa

Sinilovesi ja koira taataa ja haaraita suunnilleen y..ä manta. Matinmäki : 188/1 kg haudalla.

TAULURKO 6.

Meritaulunen enontakasvatus kun uuden jarruvan (P) kasvatus aloitetaan jo ka vuotena.

Varttuneissa kaloissa mukana saalistamista, joita hoidetaan ensiäisen lypsym jälkeen laitosenkaloina.

Sukulapsia koiraita ja naaraita suunnilleen yhtä monta. Milt imääri 1.100 / kg naaralta.

SYKSY 1	SYKSY 2	SYKSY 3	SYKSY 4	SYKSY 5	SYKSY 6	SYKSY 7	SYKSY 8	SYKSY 9	SYKSY 10	SYKSY 11	SYKSY 12	
P1. 60m ² 2-kes/60g 4.500/270	P2. 60m ² 2-kes/60g 4.500/270	P3. 60m ² 2-kes/60g 4.500/270	P4. 60m ² 2-kes/60g 4.500/270	P5. 60m ² 2-kes/60g 4.500/270	P6. 60m ² 3-kes/120g 2.750/330	P7. 60m ² 3-kes/120g 2.750/330	P8. 60m ² 3-kes/120g 2.750/330	P9. 60m ² 3-kes/120g 2.750/330	P10. 60m ² 3-kes/120g 2.750/330	P11. 60m ² 3-kes/120g 2.750/330	P12. 60m ² 2-kes/60g 4.500/270	
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/NOKO KALOJA kp1/kg	P1. 60m ² 2-kes/120g 2.750/330	P2. 60m ² 3-kes/120g 2.750/330	P3. 60m ² 3-kes/120g 2.750/330	P4. 60m ² 4-kes/600g 600/360	P5. 60m ² 4-kes/600g 600/360	P6. 60m ² 4-kes/600g 600/360	P7. 60m ² 4-kes/600g 600/360	P8. 60m ² 4-kes/600g 600/360	P9. 60m ² 4-kes/600g 600/360	P10. 60m ² 4-kes/600g 600/360	P11. 60m ² 3-kes/120g 2.750/330	
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/NOKO KALOJA kp1/kg	P1. 60m ² 4-kes/600g 600/360	P2. 60m ² 4-kes/600g 600/360	P3. 60m ² 5-kes/1,2kg 350/420	P4. 60m ² 5-kes/1,2kg 350/420	P5. 60m ² 5-kes/1,2kg 350/420	P6. 60m ² 5-kes/1,2kg 350/420	P7. 60m ² 5-kes/1,2kg 350/420	P8. 60m ² 5-kes/1,2kg 350/420	P9. 60m ² 5-kes/1,2kg 350/420	P10. 60m ² 5-kes/1,2kg 350/420	P11. 60m ² 3-kes/120g 2.750/330	
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/NOKO KALOJA kp1/kg	P1. 60m ² 350/420	P2. 60m ² 350/420	P3. 60m ² 350/420	P4. 60m ² 350/420	P5. 60m ² 350/420	P6. 60m ² 350/420	P7. 60m ² 350/420	P8. 60m ² 350/420	P9. 60m ² 350/420	P10. 60m ² 350/420	P11. 60m ² 350/420	P12. 60m ² 350/420
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/NOKO KALOJA kp1/kg	P1. 60m ² 270.000	P2. 60m ² 270.000	P3. 60m ² 270.000	P4. 60m ² 270.000	P5. 60m ² 270.000	P6. 60m ² 270.000	P7. 60m ² 270.000	P8. 60m ² 270.000	P9. 60m ² 270.000	P10. 60m ² 270.000	P11. 60m ² 270.000	P12. 60m ² 270.000
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/NOKO KALOJA kp1/kg	P1. 60m ² 310.000	P2. 60m ² 310.000	P3. 60m ² 310.000	P4. 60m ² 310.000	P5. 60m ² 310.000	P6. 60m ² 310.000	P7. 60m ² 310.000	P8. 60m ² 310.000	P9. 60m ² 310.000	P10. 60m ² 310.000	P11. 60m ² 310.000	P12. 60m ² 310.000
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/NOKO KALOJA kp1/kg	P1. 60m ² 310.000	P2. 60m ² 310.000	P3. 60m ² 310.000	P4. 60m ² 310.000	P5. 60m ² 310.000	P6. 60m ² 310.000	P7. 60m ² 310.000	P8. 60m ² 310.000	P9. 60m ² 310.000	P10. 60m ² 310.000	P11. 60m ² 310.000	P12. 60m ² 310.000
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/NOKO KALOJA kp1/kg	P1. 60m ² 310.000	P2. 60m ² 310.000	P3. 60m ² 310.000	P4. 60m ² 310.000	P5. 60m ² 310.000	P6. 60m ² 310.000	P7. 60m ² 310.000	P8. 60m ² 310.000	P9. 60m ² 310.000	P10. 60m ² 310.000	P11. 60m ² 310.000	P12. 60m ² 310.000
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/NOKO KALOJA kp1/kg	P1. 60m ² 310.000	P2. 60m ² 310.000	P3. 60m ² 310.000	P4. 60m ² 310.000	P5. 60m ² 310.000	P6. 60m ² 310.000	P7. 60m ² 310.000	P8. 60m ² 310.000	P9. 60m ² 310.000	P10. 60m ² 310.000	P11. 60m ² 310.000	P12. 60m ² 310.000
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/NOKO KALOJA kp1/kg	P1. 60m ² 310.000	P2. 60m ² 310.000	P3. 60m ² 310.000	P4. 60m ² 310.000	P5. 60m ² 310.000	P6. 60m ² 310.000	P7. 60m ² 310.000	P8. 60m ² 310.000	P9. 60m ² 310.000	P10. 60m ² 310.000	P11. 60m ² 310.000	P12. 60m ² 310.000
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/NOKO KALOJA kp1/kg	P1. 60m ² 310.000	P2. 60m ² 310.000	P3. 60m ² 310.000	P4. 60m ² 310.000	P5. 60m ² 310.000	P6. 60m ² 310.000	P7. 60m ² 310.000	P8. 60m ² 310.000	P9. 60m ² 310.000	P10. 60m ² 310.000	P11. 60m ² 310.000	P12. 60m ² 310.000
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/NOKO KALOJA kp1/kg	P1. 60m ² 310.000	P2. 60m ² 310.000	P3. 60m ² 310.000	P4. 60m ² 310.000	P5. 60m ² 310.000	P6. 60m ² 310.000	P7. 60m ² 310.000	P8. 60m ² 310.000	P9. 60m ² 310.000	P10. 60m ² 310.000	P11. 60m ² 310.000	P12. 60m ² 310.000
KÄYTÖSSÄ LAMMIKKOTTA 60 m ²	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	10	
MÄÄRINTÄODANTO/v:												
- JOS DALJUOKAT 5-kes. ... 8-kes. TUOTTAVAT												
- JOS DALJUOKAT 5-kes. ... 9-kes. TUOTTAVAT												
- JOS DALJUOKAT 5-kes. ... 10-kes. TUOTTAVAT												
- JOS DALJUOKAT 5-kes. ... 11-kes. TUOTTAVAT												
- JOS DALJUOKAT 6-kes. ... 8-kes. TUOTTAVAT												
- JOS DALJUOKAT 6-kes. ... 9-kes. TUOTTAVAT												
- JOS DALJUOKAT 6-kes. ... 10-kes. TUOTTAVAT												
- JOS DALJUOKAT 6-kes. ... 11-kes. TUOTTAVAT												

Varttuneissa kaloissa mukana saaliissiukoja, joita hoitetaan ensimmäisen lypsyn jälkeen laitosemakoitoina.

Sukukypsistä yksilöistä 60 % naaraita. Mittimääräksi oletettu 15.000 muhua/1 kg naaraita.

	SYKSY 1	SYKSY 2	SYKSY 3	SYKSY 4	SYKSY 5	SYKSY 6	SYKSY 7	SYKSY 8	SYKSY 9	SYKSY 10	SYKSY 11	SYKSY 12
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/KOKO KALOJA kp1/kg	P1. 24m ² 2-kes/35g 700/24	P2. 24m ² 2-kes/35g 700/24	P3. 24m ² 2-kes/35g 700/24	P4. 24m ² 2-kes/35g 700/24	P5. 24m ² 2-kes/35g 700/24	P6. 24m ² 2-kes/35g 700/24	P7. 24m ² 2-kes/35g 700/24	P8. 24m ² 2-kes/35g 700/24	P9. 24m ² 2-kes/35g 700/24	P10. 24m ² 2-kes/35g 700/24	P11. 24m ² 2-kes/35g 700/24	
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/KOKO KALOJA kp1/kg	P1. 24m ² 3-kes/100g 480/48	P2. 24m ² 3-kes/100g 480/48	P3. 24m ² 3-kes/100g 480/48	P4. 24m ² 4-kes/0,25kg 360/90	P5. 24m ² 4-kes/0,25kg 360/90	P6. 24m ² 4-kes/0,25kg 360/90	P7. 24m ² 4-kes/0,25kg 360/90	P8. 24m ² 4-kes/0,25kg 360/90	P9. 24m ² 4-kes/0,25kg 360/90	P10. 24m ² 3-kes/100g 480/48	P11. 24m ² 3-kes/100g 480/48	
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/KOKO KALOJA kp1/kg	P1. 24m ² 4-kes/0,25kg 360/90	P2. 24m ² 4-kes/0,25kg 360/90	P3. 24m ² 4-kes/0,25kg 360/90	P4. 24m ² 5-kes/0,4kg 275/110	P5. 24m ² 5-kes/0,4kg 275/110	P6. 24m ² 5-kes/0,4kg 275/110	P7. 24m ² 5-kes/0,4kg 275/110	P8. 24m ² 5-kes/0,4kg 275/110	P9. 24m ² 5-kes/0,4kg 275/110	P10. 24m ² 5-kes/0,4kg 275/110	P11. 24m ² 5-kes/0,4kg 275/110	
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/KOKO KALOJA kp1/kg MATIMANIA				P1. 24m ² 5-kes/0,4kg 275/110	P2. 24m ² 5-kes/0,4kg 275/110	P3. 24m ² 6-kes/0,7kg 186/130	P4. 24m ² 6-kes/0,7kg 186/130	P5. 24m ² 6-kes/0,7kg 186/130	P6. 24m ² 6-kes/0,7kg 186/130	P7. 24m ² 6-kes/0,7kg 186/130	P8. 24m ² 6-kes/0,7kg 186/130	
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/KOKO KALOJA kp1/kg MATIMANIA				1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/KOKO KALOJA kp1/kg MATIMANIA				P1. 24m ² 6-kes/0,7kg 186/130	P2. 24m ² 6-kes/0,7kg 186/130	P3. 24m ² 7-kes/0,9kg 160/144	P4. 24m ² 7-kes/0,9kg 160/144	P5. 24m ² 7-kes/0,9kg 160/144	P6. 24m ² 7-kes/0,9kg 160/144	P7. 24m ² 7-kes/0,9kg 160/144	P8. 24m ² 7-kes/0,9kg 160/144	
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/KOKO KALOJA kp1/kg MATIMANIA				1.200.000	1.200.000	1.200.000	1.200.000	1.200.000	1.200.000	1.200.000	1.200.000	1.200.000
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/KOKO KALOJA kp1/kg MATIMANIA				P1. 24m ² 7-kes/0,9kg 160/144	P2. 24m ² 7-kes/0,9kg 160/144	P3. 24m ² 8-kes/1,2kg 120/144	P4. 24m ² 8-kes/1,2kg 120/144	P5. 24m ² 8-kes/1,2kg 120/144	P6. 24m ² 8-kes/1,2kg 120/144	P7. 24m ² 8-kes/1,2kg 120/144	P8. 24m ² 8-kes/1,2kg 120/144	
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/KOKO KALOJA kp1/kg MATIMANIA				1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/KOKO KALOJA kp1/kg MATIMANIA				P1. 24m ² 8-kes/1,2kg 120/144	P2. 24m ² 8-kes/1,2kg 120/144	P3. 24m ² 8-kes/1,2kg 120/144	P4. 24m ² 9-kes/1,8kg 80/144	P5. 24m ² 9-kes/1,8kg 80/144	P6. 24m ² 9-kes/1,8kg 80/144	P7. 24m ² 9-kes/1,8kg 80/144	P8. 24m ² 9-kes/1,8kg 80/144	
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/KOKO KALOJA kp1/kg MATIMANIA				1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/KOKO KALOJA kp1/kg MATIMANIA				P1. 24m ² 9-kes/1,8kg 80/144	P2. 24m ² 9-kes/1,8kg 80/144	P3. 24m ² 9-kes/1,8kg 80/144	P4. 24m ² 9-kes/1,8kg 80/144	P5. 24m ² 9-kes/1,8kg 80/144	P6. 24m ² 9-kes/1,8kg 80/144	P7. 24m ² 9-kes/1,8kg 80/144	P8. 24m ² 9-kes/1,8kg 80/144	
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/KOKO KALOJA kp1/kg MATIMANIA				1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/KOKO KALOJA kp1/kg MATIMANIA				P1. 24m ² 10-kes/2,3kg 63/144	P2. 24m ² 10-kes/2,3kg 63/144	P3. 24m ² 10-kes/2,3kg 63/144	P4. 24m ² 10-kes/2,3kg 63/144	P5. 24m ² 10-kes/2,3kg 63/144	P6. 24m ² 10-kes/2,3kg 63/144	P7. 24m ² 10-kes/2,3kg 63/144	P8. 24m ² 10-kes/2,3kg 63/144	
PARI. LAMMIKKO KALOJEN IKA/KOKO KALOJA kp1/kg MATIMANIA				1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.300.000
LAMMIKOTTA KÄYTTÖÄ 24 m ²	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	10	10
MÄÄRINTUTONTO MÄÄRÄ/V.												
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 8-kes. TUOTTAVAT												
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 9-kes. TUOTTAVAT												
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 10-kes. TUOTTAVAT												
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 11-kes. TUOTTAVAT												
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 8-kes. TUOTTAVAT												
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 9-kes. TUOTTAVAT												
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 10-kes. TUOTTAVAT												
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 11-kes. TUOTTAVAT												

- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 8-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 9-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 10-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 11-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 8-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 9-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 10-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 11-kes. TUOTTAVAT

- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 8-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 9-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 10-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 11-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 8-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 9-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 10-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 11-kes. TUOTTAVAT

- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 8-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 9-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 10-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 11-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 8-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 9-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 10-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 11-kes. TUOTTAVAT

- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 8-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 9-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 10-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 5-kes. ... 11-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 8-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 9-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 10-kes. TUOTTAVAT
- JOS IKÄLUOKAT 6-kes. ... 11-kes. TUOTTAVAT

TAULUKKO 9. Vaeliusitilan entkalakasvatus 24 m² lamukkoissa; alitus syksynä n:o 1 2-kesäisillä.

UUDEN PARVEN ALOTTUS:

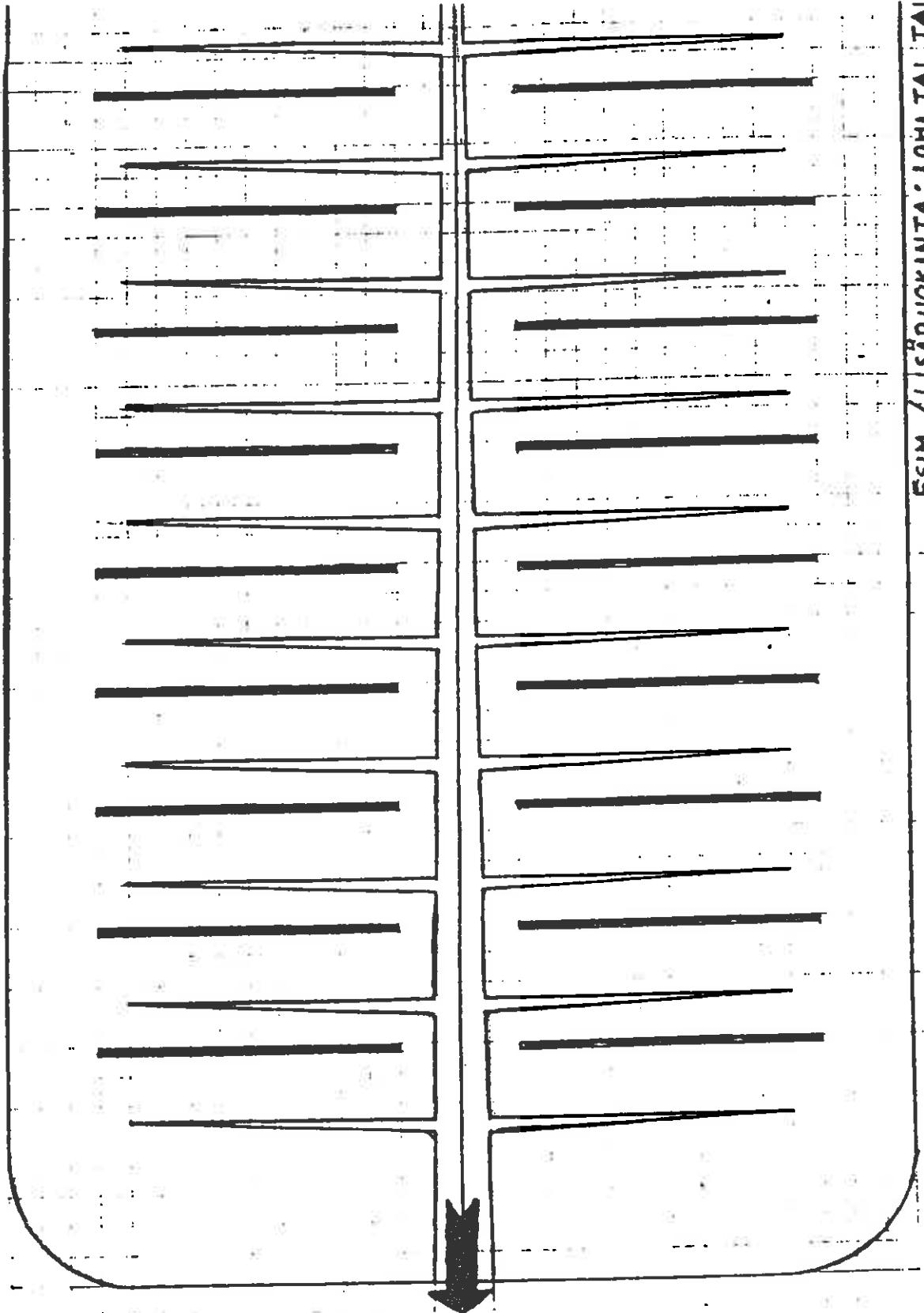
1. 24 m²: JOKA TOISENA VIOTENA
2. 24 m²: JOKA KOLMANTENA VIOTENA

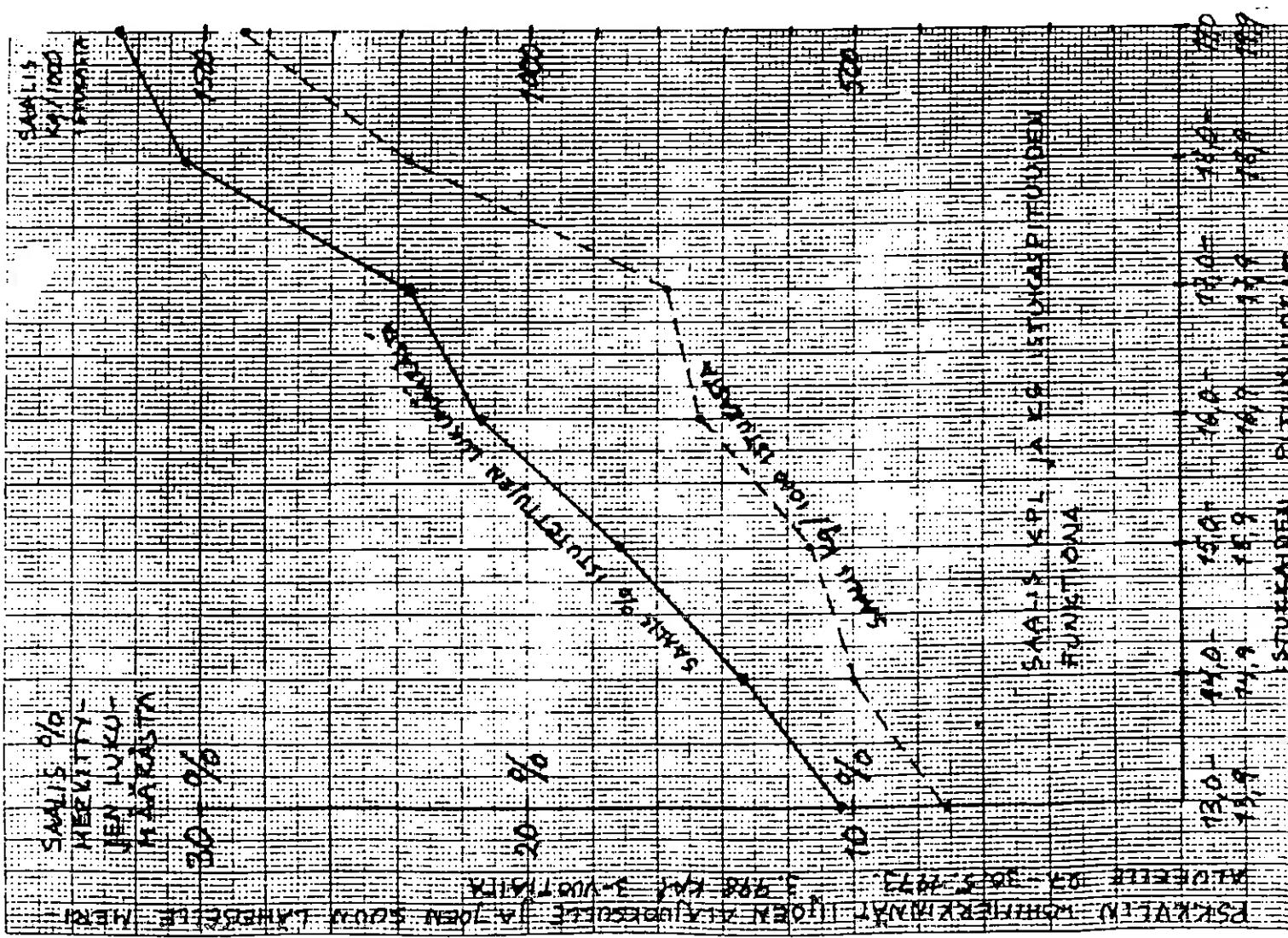
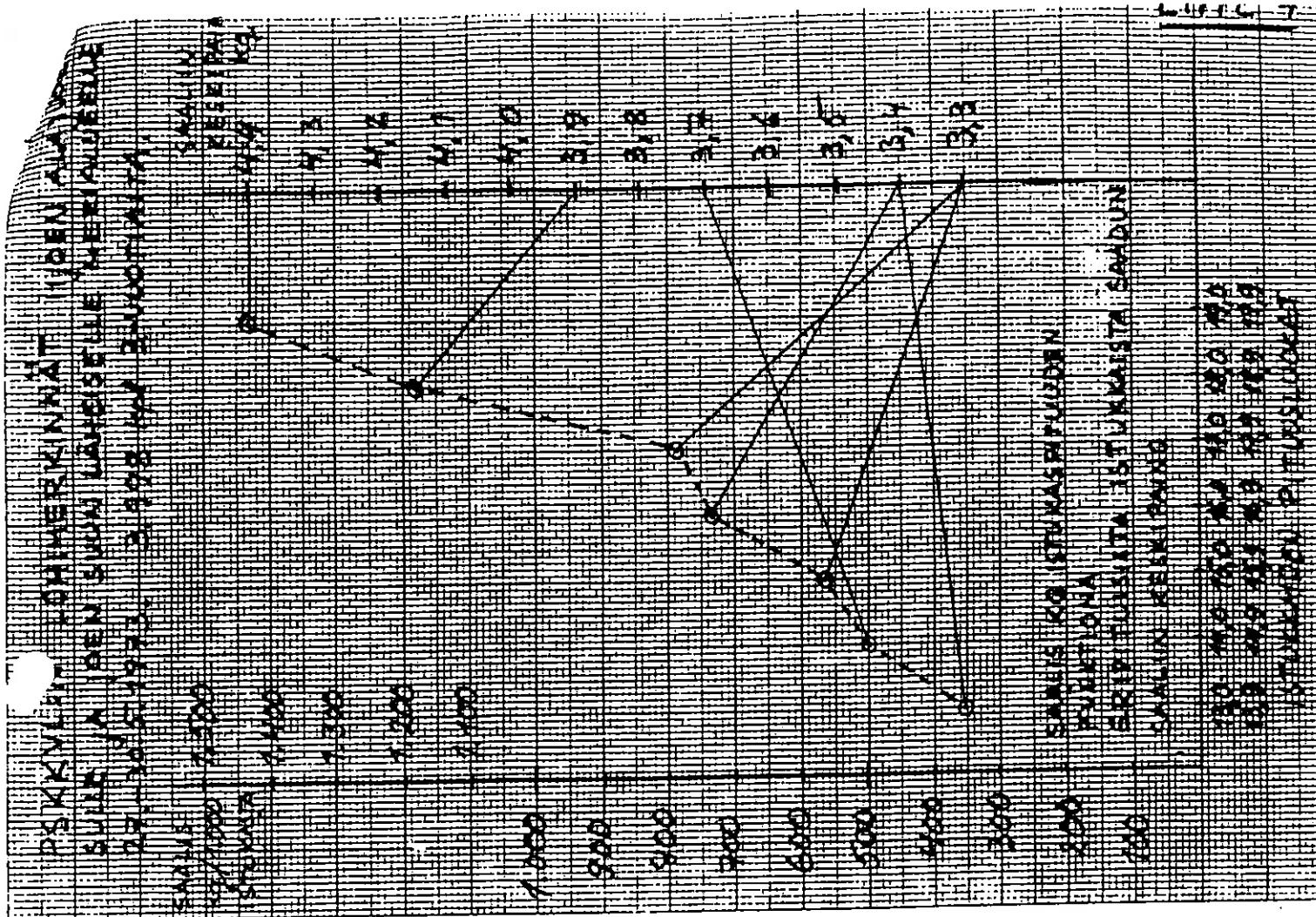
EMOKOJEN KOKONAIISPAINOSTA 60 % NAARAITA

LAMMIKOTTA KÄYTÖSSÄ KUNAKIN SYKSYNÄ KP1	MÄTTÄ TUOTTAVAT IKALUKUT	NAÄRÄTEN LURKIMÄRÄ/MÄÄDINTUTANTO KUNAKIN SYKSYNÄ
2 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12		

1. UUDEN VAELUSSIITIPARVEN ALOTTUS JOKA VIOTENA (24 m ²)	SYKSY 4	SYKSY 5	SYKSY 6	SYKSY 7	SYKSY 8	SYKSY 9	SYKSY 10	SYKSY 11	SYKSY 12
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 3 4 3 4 3 5-kes. ... 8-kes.	165/1.000.000	112/1.200.000	184/2.500.000	261/2.300.000	184/2.500.000	261/2.300.000	184/2.500.000	261/2.300.000	184/2.500.000
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 4 4 4 4 5-kes. ... 9-kes.	165/ "	112/ "	184/ "	261/ "	184/ "	309/3.600.000	184/ "	309/3.600.000	184/ "
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 5 4 5 4 5-kes. ... 10-kes.	165/ "	112/ "	184/ "	261/ "	184/ "	309/ "	221/3.800.000	309/ "	221/3.800.000
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 5 5 5 5 5-kes. ... 11-kes.	165/ "	112/ "	184/ "	261/ "	184/ "	309/ "	221/ "	340/4.900.000	340/4.900.000
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 3 4 3 4 3-kes. ... 8-kes.	112/1.200.000	96/1.300.000	184/2.500.000	96/1.300.000	184/2.500.000	96/1.300.000	184/2.500.000	96/1.300.000	184/2.500.000
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 4 4 4 4-kes. ... 9-kes.	112/ "	96/ "	184/ "	112/ "	96/ "	144/2.600.000	184/ "	144/2.600.000	184/ "
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 5 4 5 4-kes. ... 10-kes.	112/ "	96/ "	184/ "	112/ "	96/ "	144/ "	221/3.800.000	144/ "	221/3.800.000
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 5 5 5 5-kes. ... 11-kes.	112/ "	96/ "	184/ "	112/ "	96/ "	144/ "	221/ "	175/3.900.000	221/ "
2. UUDEN VAELUSSIITIPARVEN ALOTTUS JOKA KOLMANTENA VIOTENA (24 m ²)									
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 3 4 3 4 3-kes. ... 8-kes.	165/1.000.000	112/1.200.000	96/1.300.000	237/2.300.000	112/1.200.000	96/1.300.000	237/2.300.000	112/1.200.000	96/1.300.000
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 4 4 4 4-kes. ... 9-kes.	165/ "	112/ "	96/ "	237/ "	160/2.500.000	96/ "	237/ "	160/2.500.000	96/ "
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 5 4 5 4-kes. ... 10-kes.	165/ "	112/ "	96/ "	237/ "	160/ "	134/2.600.000	237/ "	160/ "	134/2.600.000
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 5 5 5 5-kes. ... 11-kes.	165/ "	112/ "	96/ "	237/ "	160/ "	134/ "	268/3.600.000	160/ "	134/ "
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 3 4 3 4 3-kes. ... 8-kes.	112/1.200.000	96/1.300.000	72/1.300.000	112/1.200.000	96/1.300.000	72/1.300.000	112/1.200.000	96/1.300.000	72/1.300.000
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 4 4 4 4-kes. ... 9-kes.	112/ "	96/ "	72/ "	160/2.500.000	96/ "	160/2.500.000	72/ "	160/2.500.000	96/ "
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 5 4 5 4-kes. ... 10-kes.	112/ "	96/ "	72/ "	160/ "	96/ "	134/2.600.000	72/ "	160/ "	134/2.600.000
24 m ² 1 1 2 2 3 3 4 4 5 5 5 5-kes. ... 11-kes.	112/ "	96/ "	72/ "	160/ "	96/ "	134/ "	103/2.600.000	160/ "	134/ "

L SÄRNUOKINTA; LOHI TAI TAI
200 g / m² = 40 kg / m² = 52,
60.000 kg / m²

VEDEN PUMPPU "ORKKEUS m. 5,5 m
VESTYS KESÄL m. 535 l/s
" TAVELLA m. 480 l/s

JÄTEVESEN
PUHDISTUS-
LAMMIKKO

ALASHALLIN JA PIÖ-
KEDEN ULKOJÄR-
VÄSTYS RAKSII 20 l/s
- " - TAVELLA 40 l/s

0,5 ha

1.000 m²

1.500 m²

1.500 m²

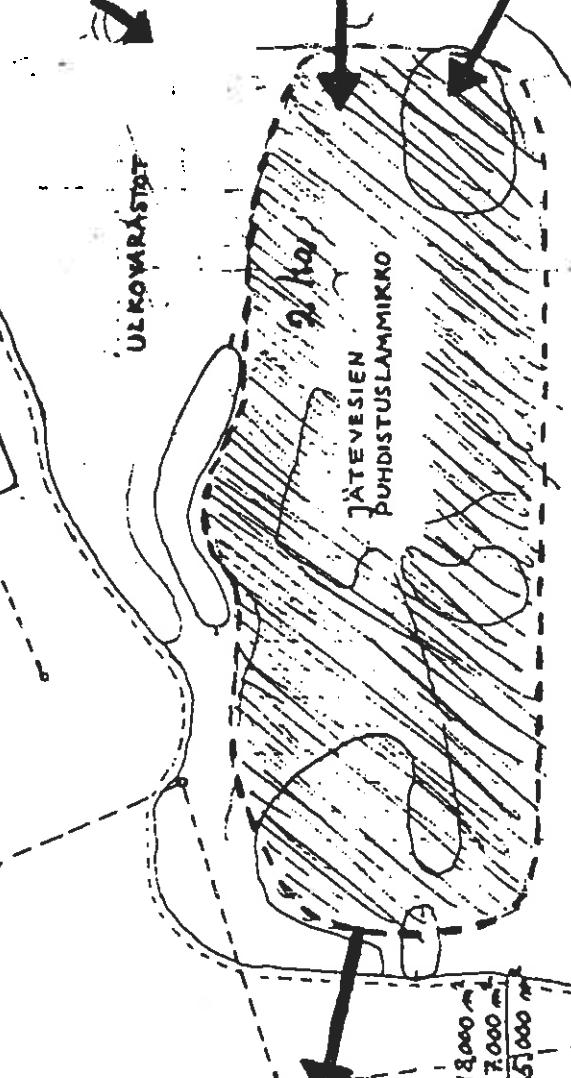
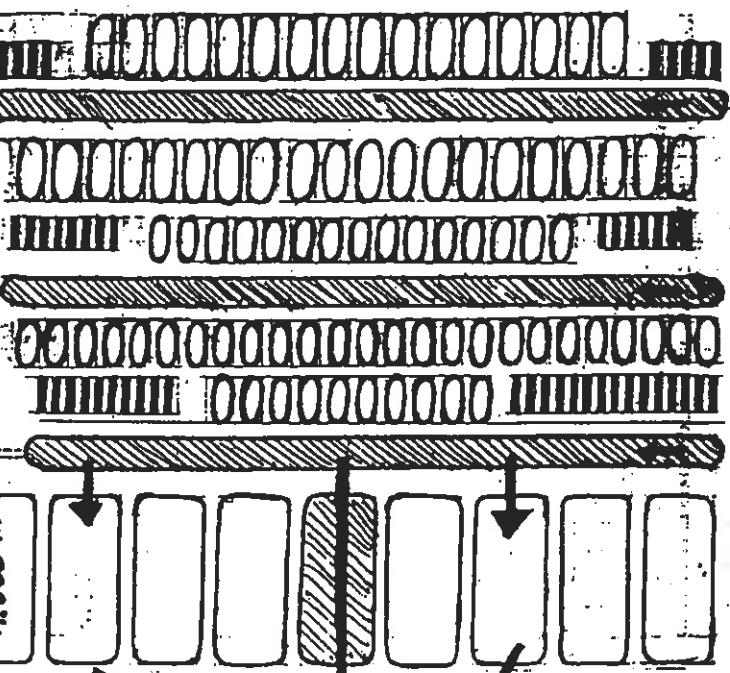
1.500 m²

1.500 m²

1.500 m²

1.500 m²

1.000 m²
1.500 m² jaan
mäkissä jaat
näytävät suihku
ja seuraava kuu
moneninto:
ja tai hiis
puitinkirjall
tietty

SUURET LAMMIKKOT:

KOKO PINTA-ALA KASKIMÄÄRÄ VESTI- VYPRÄÄ VESTITYS kpl VESTIS JÄTA-

VÄLIÄNÄYS LÄVÄUS TURTA kpl VESTIS JÄTA-

25x40 m 1.000 m² 0,7 m 700 m³ 24 t 8,1 l/s 7 57 l/s

25x60 m 1.500 m² 0,3 m. 1.000 m³ 24 t 12,6 l/s 12 157 l/s

5.000 m² 0,7 m 2.500 m³ 24 t 49,5 l/s 1 41 l/s

20.000 m² 0,05 m 19.000 m³ 24 t 162 l/s 1 150 l/s

21 399 l/s

$$\frac{2 \text{ kpl } 1.500 \text{ m}^2 = 18.000 \text{ m}^2}{7 \text{ kpl } 1.000 \text{ m}^2 = 7.000 \text{ m}^2} = 25.000 \text{ m}^2$$

RUOJYNTÄLAMMIKKOT:

- x/ks 1/4ha 10 x 1/4ha 150
- x/ks 1/4ha 8 x 3 150
- x/ks 6,5 8 x 36 36
- x/ks 6,5 8 x 36 36
- x/ks 6,5 8 x 36 36

JÄTEVESEN PUHDISTUSLAMMIKKO

PYSTYSEINÄ MAARNGERI

"

YHT. 5 ha

21

434 l/s